

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Der er indkommet til Finansministeriet adskillige Andragender om Dyrtidshjælp til Invalidider og disses Enker. Da den langt overvejende Del af disse Personer er trængende og utvivlsomt lider haardt under Dyrtiden paa Livsfornødenhederne, har man ment det stemmende med Billighed, at Staten ogsaa kommer disse til Hjælp.

Naar Dyrtidshjælpen i Lovforslaget forslaaes sat til et bestemt Procentbeløb, en Femtedel af den ydede Invalideforsørgelse, skyldes dette, at Invalideforsørgelsen jo er en Erstatning for Skadepaadragelse i Statens Tjeneste. Jo mindre den lidte Skade er, desto mindre Krav har Invaliden paa Sta-

tens Forsorg, idet han ved den mindre Invaliditet har næsten hele sin borgerlige Erhvervsevne i Behold. Ved Dyrtidshjælpens Udmaaling bliver det altsaa retfærdigt, at der tilstaas mindre Dyrtidshjælp ved mindre Invaliditet, større Hjælp ved den større Invaliditet, hvor den borgerlige Erhvervsevne er næsten helt ophævet og Invaliden henvist til fremmed Hjælp og Tilsyn.

Med Hensyn til Forslagets finansielle Betydning bemærkes, at der for Tiden udredes Invalideforsørgelse til henimod 2,600 Personer, og at Udgiften til Lovens Gennemførelse kan anslaaes til ca. 130,000 Kr.
